22/05/2019

Άγιος Δημήτριος ο εκ Σαμαρίνης: “Στύλος και εδραίωμα των σκλαβωμένων Ελλήνων”

/ Ορθόδοξες Προβολές

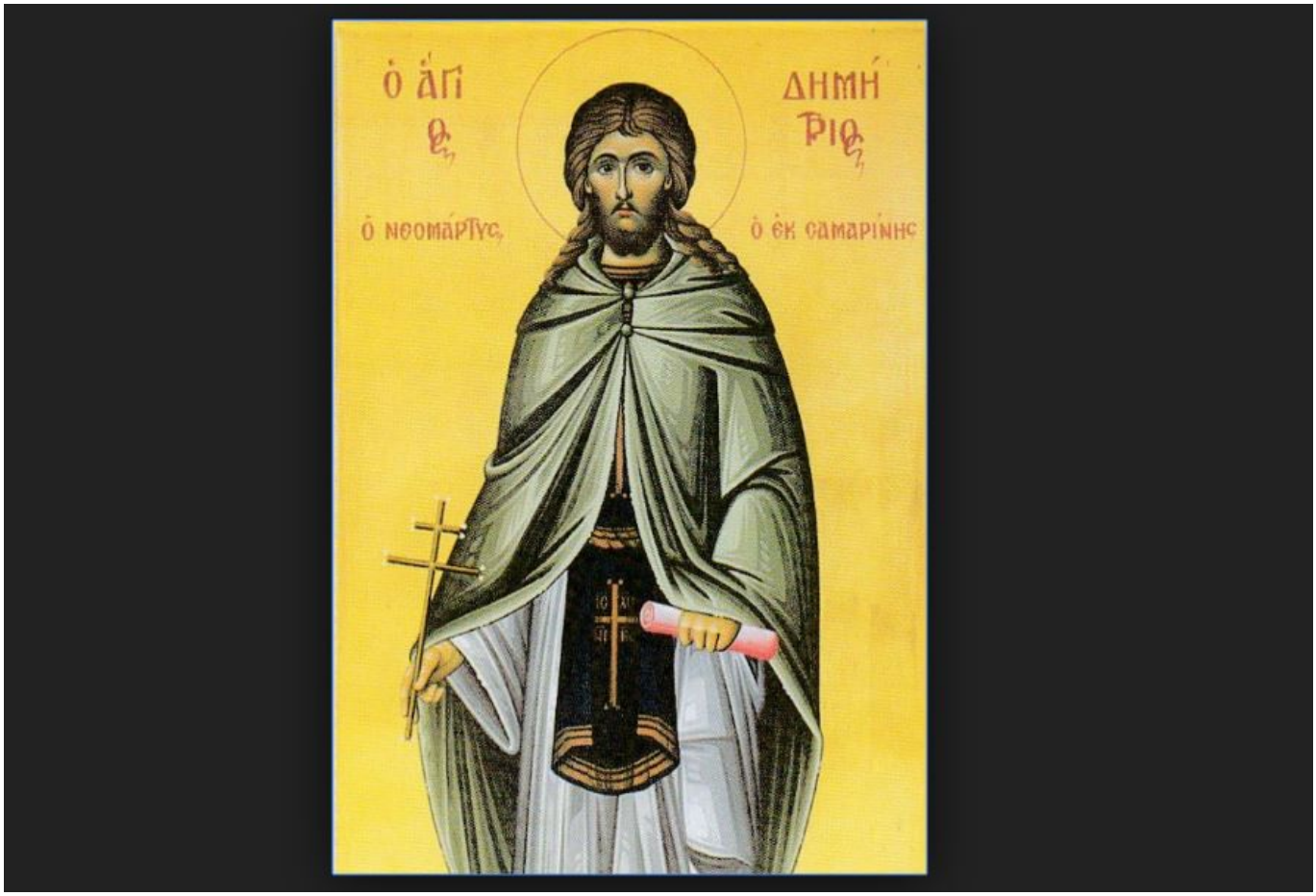

Στύλος και εδραίωμα των σκλαβωμένων Ελλήνων ο μοναχός Δημήτριος, γεννήθηκε στη Σαμαρίνα της Πίνδου στα τέλη του 18ου μ.Χ. αιώνα.

Έγινε μοναχός στο μοναστήρι της Πατρίδας του, όπου με προσευχή και νηστεία εξάγνισε το σώμα και την ψυχή του. Μετά την κατάπνιξη, από τον Αλή Πασά το 1808, της επανάστασης που υποκίνησε ο παπα Ευθύμιος Βλαχάβας, ο Δημήτριος βγήκε από το μοναστήρι του και γύριζε τα χωριά κηρύττοντας τον λόγο του Θεού και διδάσκοντας υπομονή στις θλίψεις. Μετά από συκοφαντία τον συνέλαβε ο Αλή Πασάς και τον φυλάκισε. Κατόπιν, διέταξε τον άγριο βασανισμό του.

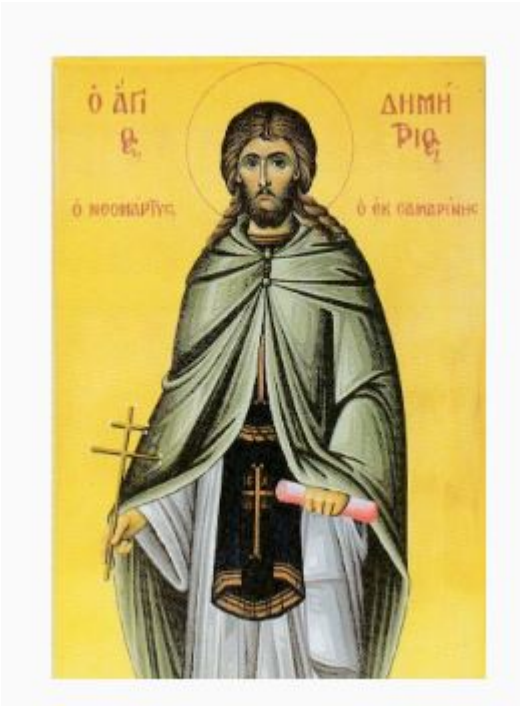

Έτσι, οι δήμιοι με καλαμένιες ακίδες τρύπησαν τους βραχίονες του και έπειτα τις έμπηξαν στα νύχια των χεριών και των ποδιών του. Στη συνέχεια έσφιξαν το κεφάλι του σε μέγγενη και κατόπιν αφού τον κρέμασαν ανάποδα τον έκαιγαν από κάτω με φωτιά.

Βλέποντας κάποιος Τούρκος την γενναιότητα του Δημητρίου, πίστεψε στον Χριστό και έπειτα μαρτύρησε. **΄Υστερα ο Αλή Πασάς έκτισε τον Δημήτριο μέσα σ' έναν τοίχο, αφήνοντας μόνο το κεφάλι του απ' έξω για να παρατείνει το μαρτύριο.** Ο Μάρτυρας άντεξε έτσι 10 ημέρες. Τελικά, παρέδωσε το πνεύμα του στον Θεό, το έτος 1808. Το μαρτύριο του συνέγραψε ο πρόξενος της Γαλλίας στα Ιωάννινα Ε. Pouqueville.

(Το μαρτύριο του οσιομάρτυρα Δημητρίου, αντέγραψε κατόπιν ο μοναχός Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης. Να σημειώσουμε εδώ, ότι ο Δουκάκης και ο Άγιος Νικόδημος στους Συναξαριστές τους καθώς και ο Σ. Ευστρατιάδης στο Αγιολόγιο του δεν αναφέρουν τη μνήμη του νεομάρτυρα αυτού. Στην τοπική αγιολογία της Ιεράς Μητροπόλεως Γρεβενών, ένα Ημερολόγιο της Εκκλησίας της Ελλάδος (1963), σελ. 306, αναφέρει τη μνήμη του Αγίου την 18η Αυγούστου. Το Μέγα Ευχολόγιο όμως, καθώς και ο Otto Meinardus, αναφέρουν τη μνήμη του την 17η Αυγούστου).

Εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Γρεβενών